

STIFINDEREN



02 14 23

Markus - Eventyr

Markus er på sin første divisionstur. De sidste to ture, han skulle have været med på, kunne han ikke, så han glæder sig rigtig meget til at få sit spejdersnavn. Temaet for turen var Skovens Dyr.

Dagen før han skulle af sted, drømte han om en heks. Hun sagde, at han ville få et ønske opfyldt - at han skulle kunne tale med dyr. I drømmen gik hans ønske i opfyldelse, men Markus drømte også, at han ikke fik sit navn. Dette var han meget ked af - og så vågnede han.

Markus pakkede sine ting, men da han skulle lægge sin dolk ned i rygsækken, havde han glemt at lægge den i skeden, så han skar sig på den. Han fik et plaster på sin finger af sin mor.

Da han var kommet på turen, spurgte han: Er det nu, jeg får mit spejdersnavn? Ja, det er nu på denne tur, men vi skal lige finde ud af, hvilket navn der passer til dig.

På divisionsturen skulle de ud i skoven. De kiggede på et stort træ og pludselig var alle Markus' spejdervenner væk. Han stod lidt op kiggede sig forvirret omkring. Lidt efter kom en gammel kone gående hen ad vejen. Hun havde en stok i hånden og en sort og grå krage på skulderen. På næsen havde hun en vorte. Om halsen havde hun en pose med magisk pulver, fortalte hun. Dette pulver brugte hun til at opfylde hans ønske om at tale med dyrene. - "Men til gengæld" - sagde

hun - "skal du gøre noget for mig. Hjemme hos troldmanden er der et meget sjældent pulver, som kun han har opskriften på. Det pulver vil jeg gerne have fat i."

"Hvor ligger troldmandens hus?" spurgte Markus. "Bag ved skovens største krogede egetræ. - Jeg plantede det selv, da jeg var barn, så jeg kunne finde troldmandens hus igen engang, når jeg var blevet voksen."

Markus sagde ja til heksen, men hun vil snyde ham, da hun er ven med troldmanden. De har i fællesskab fået alle Markus' spejderkammerater.

Markus kunne lige pludselig høre en lille sneugle sige til ham, hvordan han kunne befri sine venner hos troldmanden. Lasko - som sneuglen hedder - havde set, at Markus' venner var blevet lukket inde hos troldmanden.

"Pas på" sagde Lasko "Troldmanden er den mægtigste i skoven, men jeg ved, hvordan du kan slippe for hans magi. Zhumzuangq-busken med de røde bær, som vokser helt inde ved det store træ, hvor dine spejderkammerater forsvandt, gør, at magien pre-



ler af på dig"

Lasko viste ham busken, Markus spiste 6 bær og gemte 6 til senere, plus 1 bær til hver af hans kammerater.

Derefter fandt han det store krogede egetræ, hvor hans venner var taget til fange.

Lige pludselig hørte han en lyd inde i busken. - Det er troldmanden, som har hørt ham komme nærmere, men da Markus har spist sine bær, virker troldmandens magi ikke på ham. Han lader som om, at den virker og så kommer han, hvor troldmanden bor.

Derinde blev han sat i fangekælderen og troldmanden forlod ham. Markus så sig omkring og opdagede nogle knogler og en masse edderkopper, men han så også de andre spejdere nede i kælderen. Han kunne bare ikke komme ud af kælderen og lukke de andre ud.

Minierne var forfattere hertil...

Fortvivlet satte han sig ned på gulvet og lidt senere hørte han en meget lille pibelyd. Han spidsede ører og kunne nu høre den lille mus sige: "Stakkels lille spejderdreng! - Nu sidder han også her i kælderen og kommer nok aldrig ud igen - ligesom alle de andre spejdere!" - Markus studsede - hmm, han kunne forstå, hvad musen sagde... Gad vide, om heksen alligevel havde opfyldt hans ønske om at forstå dyrene... - Det kunne jo også være de røde



bær, der gjorde det...

Han begyndte lige så stille at tale til musen, som blev lige så forbavset, som Markus var blevet. Musen fortalte Markus, hvordan han kunne komme ind til sine venner, befri dem og komme ud af kælderen igen. Men han skulle bruge en nøgle for at komme ud og lukke sine venner ud, så de måtte lægge hovederne i blød.

Efter lidt tid kom musen i tanker om, at væggen faktisk var hul og han kunne kravle inde i den. Måske han kunne skubbe nøglen ud af nøglehullet? - Det ville musen prøve.

Da musen nåede helt op til nøglehullet, faldt der pludselig en lysstråle ind gennem en anden dør, der gik op. Markus og musen måtte skynde sig at



gemme sig igen.

Det var troldmanden, der kom ned i kælderens med kedelig havregrød til spejderne. Markus havde skyndt sig hen i det hjørne, han havde siddet i, sidst troldmanden så ham. Markus fik sin egen skål havregrød og resten blev sat ind til de andre spejdere.

Da troldmanden var gået igen og havde låst kælderens, begyndte musen at kravle op til nøglehullet igen. Efter en masse skubben og masen lykkedes det musen at få skubbet nøglen ud af låsen og ned på gulvet. Derefter hoppede musen lydløst ned på gulvet og fik skubbet den ret store nøgle over til Markus, så han kunne lukke sig selv ud.

De andre spejdere troede ikke deres egne øjne, da de så, hvordan musen



hjalp dem med at komme ud alle sammen, men de forstod jo heller ikke dyresprog.

Spejderne var ude af deres celler, men den store kælderens, var stadig låst. Denne lås var alt for stor og tung til en lille mus - så hvad skulle de nu gøre? Alle spejdere satte sig ned igen for at lægge en plan. De var lidt nedtrykte; men efter en del hvisken frem og tilbage, lød der pludselig en tuden ovre fra det mørkeste hjørne af rummet. Kun Markus forstod, at det var den lille sneugle, der havde fortalt ham, hvordan han skulle kunne modstå troldmandens magi.

Sneuglen Lasko fortalte, at hver nat, når uglen var på jagt, gik troldmanden langt ud i skoven for at fremstille sit specielle pulver og så var han væk, indtil solen stod op - han kunne nemlig ikke tåle direkte sollys, så han var nødt til at være hjemme hos sig selv før solopgang.

Alt dette genfortalte Markus til de andre spejdere og så lagde de en snedig plan. - De lagde sig alle til at hvile sig efter havregrøden. - Markus gik ind i sit eget rum og lukkede døren til, hvis nu troldmanden skulle dukke op igen og så fik de alle en lur, så de var friske og klar til nattens strabadser.

Da de havde fået sovet alle sammen - også Lasko, som ugler jo gør om dagen - var de klar til nattens redningsaktion. Lasko vækkede Markus ved at

flyve lydløst over og sætte sig på gulvet ved siden af ham. Markus havde ikke rigtig vænnet sig til, at han kunne forstå dyrene, så han blev lidt forskrækket. Han fik vækket de andre spejdere og så kunne de begynde.

Som alle spejdere havde de hver et knobtov i bæltet. Dem bandt de sammen med flagknob, da de ikke alle var af samme tykkelse. Tovet blev rigtig langt og ved hjælp fra Lasko, musen og en hel del af musens familie fik spejderne tovet op til det lille tremmevindue højt oppe i rummet. I den anden ende bandt de et lidt tykkere og længere tov, som musene havde fundet i en helt anden ende af huset. I må jo forstå, at spejdernes aktion var løbet gennem hele troldmandens bolig, så alle levende dyr, både gnavere, fugle og insekter vidste, at noget var på færde.

Det tykke tov blev hejst op til tremmevinduet og en stor skade hjalp til med at binde tovet fast i tremmerne, så spejderne kunne hejse sig op på den lille karm, der var forneden på vinduet.

Da alle var kommet derop - på nær Markus, for ham var der ikke plads til på karmen - hejste de tovet op og kastede den løse ende ud af vinduet og så firedede de sig ned igen udenfor. - Alle hjalp de hinanden med at komme ned på jorden. Månen skinnede på dem og så ud som om, at

den morede sig meget over de små spejdere.

Markus var den eneste, der ikke var kommet ud, da troldmanden kom luskende hjem igen - træt og tilfreds med nattens arbejde. Markus havde hørt, at troldmanden var kommet hjem igen - det havde en lille rødkælk fortalt ham, så han nåede at komme tilbage til sin celle, lige inden troldmanden gik sin morgenrunde med havregrøden.

Da troldmanden kom ind til Markus, lod han som om, at han sov, så troldmanden måtte komme helt over til ham. Markus slog til den brandvarme tallerken med grød - troldmanden fik det hele ned over sig - skreg op, men fik dog kastet noget af sit mest magiske pulver på Markus. Dette virkede bare ikke, da Markus





ad trappen mod udgangsdøren, men lige på det tidspunkt stod solen op og de allerførste stråler ramte troldmanden, som blev forvandlet til træ, da han havde det magiske pulver overalt på kroppen.

Sådan fik Markus og Lasko - og en hel masse andre dyr - reddet alle spejderne. Markus vendte sig lige om en enkelt gang mod troldmandens slot og så TO små forkrøblede træstubbe stå dér midt i solskinet. Heksen var også ankommet for at hjælpe troldmanden, men hun havde desværre fået noget af pulveret på sig...

havde spist de sidste Zhumzuangqbær, så i stedet for at blive til et træ, blev Markus kun en lille smule blå i hovedet.

Markus løb forbi troldmanden - smækkede døren i - den lille mus og hans kæmpe musefamilie kom Markus til hjælp og fik væltet en stol op ad celledøren, før troldmanden kom lidt til sig selv - han havde jo trods alt været på hårdt arbejde hele natten. Og så løb Markus med Lasko foran sig, til at vise vejen ud af troldmandens slot.

- Så var det som om solskinet blev stærkere og der var én, der kaldte på Markus. Det var en af hans spejderkammerater, der kaldte og sagde: "Vågn nu op, Markus - du drømmer! Det er i dag, vi skal have vores spejderlandavn!" Markus havde altså drømt det hele.

Han blev lidt underligt til mode, men senere samme aften fik han navnet: Lasko, en nysgerrig sneugle!!!! - Og han havde slet ikke fortalt nogen om hans drøm!

- Dét var da mystisk...

Markus nåede lige ud til de andre spejdere før, han kunne høre en rasende troldmand komme væltende op



Historien er startet af deltagerne på mini-pinsesommerweekenden på Stiklingen 17. - 20. maj 2013 og afsluttet af Akeela

- Tusind tak for sidst til alle medforfatterne Koga, Muschick, Felix, Nilghai, Maja og Nimba {;D< og også tak til Glip, Chikai, Radha og Mille, fordi I ville med os på lejr ©



